

סודרי ביוטר

דף / מוחוך 6/ דפים

המתק 6. מוחוך 5 העמך 5

- סודרי ביוטר -

הכנסת השישית
מושב שלישי

פרוטוקול מס' 15

טישיבת ועדת החוץ והביטחון
שהתקיימה ביום שלישי, י"א בניסן תשכ"ח
(9 באפריל 1968) בשעה 10.00

ב כ ח ב :

חברי הוועדה: היינריך הכהן

ס. ארנברג
א. בן-אליעזר
ר. ברקח
ע. גורברין
ז. הררי
ט. יעורי
ח. לבנדיין
י. טריידור
ס. נמייר
ז. מללינו
ש. פרם
ח.י. צדוק
צ. צור
א. ריסלאט
ד. רפאל

מרזגנים:

שר החוץ א. אבן
ס. רבינוב - משרד החוץ
אל"ם חורפי

מצטיירת הוועדה: ח. טן

ראשת: ד. בלוטרמן

סדר-היום:

- 1) שוניות;
 - 2) סקירה שר החוץ;
 - 3) דיווח על הפעולה מה-8.4.68.
- =====

חסרים עמודדים

AN 2

סקירת שד החוץ א. אבן

שר החוץ א. אבן:
 הנושאים הטרכז'יים שאביה באני הועדרה הם: המצב המדיני כפי שמסחטן לאחר ההתקחוויות האחרוניות בגבול; יחסינו עם ארצות-הברית לרוגל הדו-שייח הטתקיים אתה על ירדן, על המצב בגבולות - והכל על רקי האופקים החדש'ים המסתכנים עקב התעוררות הפניות הצפויות בארצות-הברית; שליחות יארינגן, שלטשה לא נתרחש בה טואטה פאוז פגישתנו האחראוניה. כטוקד בכל המعالגים הללו של פעולה מדינית ניצבת עכשו שאלת אחת - עתידה של ממלכת ירדן; יחס ישראל לממלכת ירדן; הקו שבוקטנות מעצמות וביעיך ארצות-הברית כלפי ירדן. יש לי רושם, שבשובות הבאים השאלת מה אבחנו רוצחים שיהיה בכך שמעבר לנهر וכייד בוכל לקדם מה שאנחנו רוצחים - צריכה להעסיק אורתנו. הממשלה הקדישה שלושם לבדור بواسא זה כמה ישיבות.

נפתח בכתבה העוררת על התגובה הבינלאומית על פעלת בראה. התגובה הייתה של הזעירות כוללת. ממחינה מדינית אבחנו ערדים עדים בעין במרחביה הזאת. הקושי מסתכם בשבי תחומיים: בתחום דעת-הקהל ובתחום היחסים בין ישראל לארצות-הברית.

אתה איל בתחום השבי, שהרי הדו-שייח עם ארצות-הברית על פעלת בראה מתחיל, לטענה, עבר הפעולה. במשמעות יומאים הייתה ארצות-הברית סבילה ומחישה מול התגובה הרבה שבורדי ראתה בייטי ג' ו-ד'. בצהרי יום ד', כולם, ביום ו' וחצי לפני הפעולה, היא פתחה בירוזמה מקיפה ובמטרת טור. ביום ד' אחר-הצהרים היא פנתה אלינו לאטורה: ירו וברור לה שמשהו מתרחש; בינתיהם יש לה ידיעות על מיפורות מסוימות בירדן, לדעתה, כפרי התגובה של חוטיין על הפעולה המתוכננת. בקצורי של דבר, לדעתה של ארצות-הברית - כך היא הסבירה לנו ביום ד' - חוטיין טרכן לבצע לפני הפעולה מה שהייבו רוצחים שיעשה בתוכה טן הפעולה. זאת-אומרת, ביום ה' בבורק הוא עמד לבנס את הפרלמנט ולהחליק את משלתו; להעמיד בראש הממשלה אחד מטבחי הערבים הארץ-ישראלים; להודיע למשה ולהבריז בפרלמנט שיכول להיות רק צבא אחד במלוכה ומשלה אחת, וכך יש להתמודד עם אל-פתח ולפרק אותו, וכל מי שידבנו לבו להקליש חייו לטהלה צבאי, יתגייס לגדיוון. ביום ה' בערב הוא עמד לטוט לכהיר ולבקש מבצד הרעה נגד מלחתה עצמית בדרך לפתרון הבעיה. בעבר נאסר אמר, שהפתורן יושג בתחום מדיניות כללית ולא במעשים קalias. כמור-כון מטרתו היה לשנות דעת נאסר על מגעים ומשא-וותן בהם יבררו תנאי ישראל לשלט. ממשלה ארצות-הברית מסירה, שבתפקידים הללו מתקיים. היא בקטה אפיקו שעות ומועדים לגבי כמה מהם. ביום ד' אחר-הצהרים פגש חוטיין עם האטט'ל והבריז על האוצר באיחור המאץ הצבאי, כולם, פירוק בל תא נפרד של פעילות צבאית. בשעה 11.00 לסתורת הו איבנס את שבי בת-החזקים, ובערב שבת - הטיסה לכאיר. לבן, תביעת ארצות-הברית הייתה, שנראה מצב זה כסמן לתרורה ושביתן דעתבו עליו - ונכח או נשחה (כאן היא נקתה לשון פעורפלת; היא לא יכולה לדעת שהחלטנו) תגבורות צבאיות עד-אשר יתבררו תליכים אלה, שלדעtha דבוי - משמעות. באorton יום ד' התקשר יארינגן לאטור, שהיה בעטפון ובחניון באורירה של תמורה ורוצה להתקבל מיד. מטעמים מרובנים נקבעה לו פגישת מחרת. לאור ההכרעה של הממשלה לא יכולתי לקבלו ביום ד'. כאשר הגיעו, הוא מסר, לטענה, מtower הסמכותו, אותו דברים שבסירה ממשלה ארצות-הברית. לאטור. לפעמים על-ידי הפגנת כוח מיגים מה שהפעלת הכוח מכורנת להשיג. דברים אלה של יארינגן במסרו לאחר מעשה.

סודרי ביוטר

דף -4- מתקן 9/ דפים

- סודרי ביוטר -

ועדת החוץ והבטחון

9.4.68

התקן.....מתקן 5 הנתקנים

הדו-שיחם ארצות-הברית שוננה בעי' קרן
מכל דוח-שיח עם ממשלה אחרת. ממשלה אחרת לא יכולה על הפעולה,
תכליתה וטיפדייה. עם ארצות-הברית יש תוספת חומרה. היא טוענת
שהיא האיזעה מרצו אחר, פתח אחר, ולא קיבלו את הפניה הזאת;
לא קיבלו את הפניה אפילו לימים-יוםים של בירור והסתכלות. לכן,
הטיריות שהופיעו האמריקאית. היא יותר נרגשת מאשר כל מדינה
אחרת.

בדבר עשה מאטץ ביום א' בערב לתקבל
על-ידי ראש הממשלה, על-פי הוראת הנשיא. בכלל מחלתו הוא לא הביע.
ג'ונסון הריץ אליו שבני שדרים. אחד דרך בדרכו ואחד אישית בראש
הממשלה. השדר השני הגיע לאחר שאנשינו היו בשטח, רבו, תוך הבעת
הזהירות אתנו בכל הנוגע לטעמי החבלנות היהת הבעת ספק אם אפשר
לפתח בעיה בזאת. בעית בזאת, לדעת ג'ונסון, אפשר לפתיחת בעי' קרן
מתוך המדינה ממנה יוצאים החבלנים. לכן, אם אפשר להביא להתרددות
בין חוותין ולגלויו סידר אחד לבין אל-פתח הצד שני' - זה רצוי'
יותר מפערוללה שתכיא ליליכודם של שני גורמים אלה. ככל היו הפניות
של ארצות-הברית לפני המערה. פניות אלה ממשות יסוד לתגובה
של ארצות-הברית לאחר המערה.

תגובהה של ארצות-הברית לאחר המערה הייתה:

"אפרנו לכם" רעל-ידי-כך לא פתרתם דבר; הבעייה בעינה עומדת,
לא בפחות חומרה וaphaelו ביתר חומרה מאשר קודם, באשר ישנה עכשו
התלכדותם של אל-פתח חוותין; לעומת הפגיעה שפגעתם בכתה אבש'
אל-פתח הייתה עליית יוקרא וטונייטין לתוכעה זו ברחבי העולם.

אם כי הדיוון עכשו שקט ועובי, ארצות-הברית
איינה זאת מהערכה. כאשר בדרכו בא אליו ואחר-כך אל ראש הממשלה, הוא
אמר, שלא בפעם לרטר: אמרתי לך", אבל, נתנונו אנשי מיטיסטר
הגבוה ביותר בוושינגטון והגיבו לטסכמה שהפעם זdro גם לפניו מעשה
ובם אחרי, והם רוזים להמשיך להעסיק אותנו בבירור.

איני אומר שיש התרגשות גדולה, אבל,
קיים ראה אם בעיתך ישנה אאאאאא אפשרות למדיניות מסו��ת
ארדי-קאיית-ישראלית, על-כל-פנים, תפישה משותפת. הם שואלים:
ייתכן שנחולק על פעולות ותחסיטים, אבל, האם יש לנו תפילה
משותפת? חשבנו, שיש לנו תפילה משותפת, עציזו אוין בוטחים.

בדבר בא ביום א' לשיחתatti. ראיית
שהדברים כל-כך מרכזים, שהבלתי אותו לראש הממשלה והוא קיים
שיחת עם ראש הממשלה. לאחר שהעלה כמה עביבים שוטפים, השגריר
אמר שהוא מנצל פגיעה זו כדי לשחק את ראש הממשלה בדאגה
הגדולה של ממשלה ארצות-הברית, ויחד עם זאת הוא הוסיף את דעתו,
כידיד של ישראל. השיחות עם בדרכם מטורנות במקצת, כי יש בהן
תعروبات של הסברה. מלבחת עם איזו השתפות של אדם המזקמת מWOOD
אתנו לאחר שששות שרותו בישראל.

סוד ביזטר

דף - 5 - מתקן 9 / דפים

התקן 5 העתק

- סוד ביזטר -

ועדת החוץ והבצחון

9.4.68

ברابر אמר, שתוצאות התבכבות האכזיות הגדולות על פעולות אל-פתח היו הרבה יותר קרובות לטה שחששה ארצאות-הברית מאשר לטה שקייתה ישראל. הוא אמר: הפקת אוטם לבוגדים; עד יום כראמה לא היתה לעולם הערבי תחושה כה ממשית כי "פאה" מסוגל להחריד את ישראל; עכשו יונצלו אמצעי זה כטיסב יוכלחם. פתרון צבאי לאתגר זה אייננו אפשרי. נשאלת השאלה: האמנים הרקדים בתחום המדיני מאטצאים כה רציניים,匏לה שהקדשו לשתח הצבאי? בהזמנת הצבאי הייתם מוכנים לסייעם; הסוכנים היו גדולים. נפלו הרבה אנשיים. לבני כוֹאָב עַל-כֵּךְ; לבכם כוֹאָב יוֹתֶר אַבָּל, גם לבני. זה פרוי של סיוכן. מدعو לא לקבלו עלייכם לפעמים סיוכן בשטח המדיני? מدعو לא תינתן לדיפלומטים מוכשרים של ישראל אורתה הזדמנות, גטישות ואפשרות להוכיח ריבור והעזה כמי שביתנו לקצינים המוכשרים של ישראל?

השגריר נתן דוגמאות של מספר בעיות התלוויות ועומדות שאפשר להתקדם בהן, כגון: קידום יתר של סליחות יאריבג; מחוות בעניין הפליטים; שיפור דמותה של ישראל בעולם; צעדים בקשר לירושלים (לא קיזוביים), ככלומר, לפעול בלי להריע שולשות.

העיקר הוא ההגדרה של ארצות-הברית: שתופעה זאת שפתח רציבות למחמת הפעולה מادر ערב הפעולה. המרכיביטיף של אל-פתח גבר והיכלות והרצון של גורם ערבי כלשהו להתמודד עם תופעה זו נחתMASTER.

התגובה שהגבתי היה, שיישראל אינה טובנית בחוסין שביחנה אישית; היא טובייה בכל מסטר שישמור על השקם ושידצה ויוכל להשליט סדר בגבול. על-כך הוסיף ראש הממשלה, כי רצוננו להגיע לידי משא-ומתן על שלום קיים כלפי כל מדינות הארץ, אבל, במיוחד לרדן; רצוי היה להגיע מיד לידי משא-ומתן זה ולהגיע להגדרה מיוחדת של כל הבעיות - בעיית הגבול; בעית הדוקרים; בעית הטעות הפניות של מניין-ישראל כמדינת 'הודית, אבל, אי-אפשר לשנות את מצב הקים אלא כתוצאה משא-ומתן על שלום.

בשים זה בראונינגטון וגם כאן ישנה התקשה נמרצת של תופעה אחת שנתקלנו בה גם באיזורפה. מדברים על מיטדים (פרופורשן) ועל היקף הפעולה. מלה זו מופיעה כמעט בכל שיחה. אוטרים: התגובה היא בלתי מבנעת, אבל,ఆח' היחס בין מה שקדם לתגובה לבין התגובה קבוע את ההתרששות הבינלאומית. ישנן טענות שלא הקפידו על העניין הזה של טידה ויחם.

לא אדריך כאן על תוצאות ישירות מועצת הבוחן, כי לא היה שם שום דבר בלתי צפוי. דעת-הקהל בעולם היתה אומללה מאד לרגל כראמה. דבר זה מעבר לכל ספק. דבר זה הרבע במיוחד בארצות הברית והצדדיות ביותר.

סודី בִּוֹתָר

דף - 6 - מתחזק 9/ דפים

העתק מתחזק 5 העתק

- סודី בִּוֹתָר -

ועדת החוץ והבטחון

9.4.68

אתן שמי גורגות הטכניות את המזוקה
שלנו בתחום ההסבירתי. אכח לדוגמה את הולנד ואת חוף השבב.
בהולנד, ב-5 בירוני, כל הרכבות היין מלאות מטופלים. ב-8 בירוני,
כאשר היה ידוע על נצחוננו, צללו כל הפעוטונים בהולנד לחוג
את נצחוננו. ב-7 בירוני, כאשר עברתי באמסטרדם בדרכי למוסצת
הבטחון, טלפונ אלי שר החוץ ואמר שרצו לנו לשדרה התערופה.
לאחר-כך טלפון שוב ואמר, שאנו יכול להזכיר לשדרה התערופה, כי
יש משבך קומסטיטוציוני - המלצה החליטה להזכיר הכרזת שמחה על
נצחון הגבורה של חילו'ת ישראל; הקבינט ניצב עלייה בטענה שהדבר
בלתי אפשרי. היא עמדה בסלה. כעבור ساعתיים שכנו אותה לא לעשות
זאת. נתנו לי רק להציגם עם י"ר הרודה לידידות הולנד-ישראל,
בלי אופר ודברים.

60% מהכנסות המגבית היהודית בהולנד,
שעליהם 4 מיליון גילדר ל-15 מיליון גילדר הם שלא-יהודים;
20% מייהודים ו-20% מטוסדרות, קרבות ובניים. כאשר הופעתם בפני
האסיפה הרטוגנית של המגבית היהודית, אורלי שם אחים מហובחים
היו לא יהודים. באו"ם, אשר היינו שרוויים במזוקה מיזוחת, כאשר
היה ברור שהחלה היזוגות תתקבל, התקשר אליו שר החוץ של
הולנד וחתנדב להציג החלטה, שאולי תעכב את קבלת החלטה היוגוסלבית.
הוא היה טובן ליזום לבדו החלטה עצמאית, כדי לעכב. זה המצב.
הטיסטיקה הזאת, שקשה להגדירה, קיימת עד היום. כאשר אתה ערב
בהולנד במכונית ודגל שלנו מתבוסס עליו, כל הציבור מתייחס לדגל
זה רגביב עליו בחירות.

כאשר במדינה זו - הולנד - אומר לנץ:
משהו מתרחש בהם למעטכם ודרכם - זה חייב להתריג אורתבו. הוא
טושיפ וואמר, שהבעיה אינה של שיטת תעסולה וגם לא של ערעור על
עדתנו; עמדתנו נראית להם; נראית להם העמדה של קיומם מצב
הפסקת האש עד קיום השלום, אבל, התגובהנו והיחסים עם האוכלוסיות,
היחסים עם הפליטים, איבם נראים להם כלל-כך; לדעתם, קיימת אוירה
של בוקשות.

הדברים נאמרו בזדירות דבה ובלורי
כל-טובי התיחסויות על הפלד הידידות, אבל, הדברים אומרים, שיתמר
קשה לתומכי ישראל להסביר תpicsם מכפי שהיא קורם.

על הכל נשאלתי אם אנחנו עושים די
כדי להבהיר את שאיפתנו למצב אחר, שיהיה שרבנה מצב זה, וכך להבהיר
את יחסנו לעניין השלום. נאמר לנו: הצעתנו היא שתהיינו עסוקים
בביטחון השלום; טרוראים בה ומעבדים החלטות והצעות.

drogaht לתרומה אחרית: נסיא חוף השבב
הגיון לפריס. הוא עשה דבר בלתי טקובל. הוא חיפש את שגרירנו.
בתקי'טה שיחה. הוא אמר, שהוא רוצה למסור למשלחת ישראל, שמו,
מצב ידידי ישראל נעה קשה יותר בגלל פעולות קרמלה. הדידות
לא נתערערה; היא קיימת ועומדת, אבל, הוא סבקש שנכין שחצית
לבולתעל-ידי כוחות רבים היא פועלתה השובה מכל תגרובה אחרת.
הטמאז להגן על ישראל באפריקה ובעולם בעזה יותר ויתר קשה.
א

בכל-זאת הוא אמר, שלאחר מה שקרה באריס-אברה
ברור - כך נראה לו - שאותו סזכיר כללני - לא ייבחר, ואי-בחירתו
הוא תוצאה ישירה של הופעה נגד ישראל. כמה מדיניות - בעיקר מלגаш,
חוף השבב, גאגה, טלאורי, בסיסו אבה ודרהומי מסיבות לבחור בו.
אני מבית, שנוכל להתגבר על מצב זה. לפעמים
שנה השתלשלות קשה, אם כי, לדעתך, בלתי מוגנת, של מערכת פנים-מית
וחיצונית.

לפחות פעולות כראתה יצאי לאירועה. בהגייה
לлонדרון, בכל השידורים היו הודיעות על מתרים שפרנסטו בישראל, המתחים
ביקורת על פועלות כראתה. דבר זה הופיע בפני הכל מקומם, שהננה גם אצלנו
המצב איבנו כל-כך מצב. של ליכוד. היה פרדוקס בכך שהגולן זימן דורך
אותי לספר בשחה של פועלות כראתה בפרט אמת אנשים, ואנשים
העמידו אorthi בפני הסתייגויות שבאו לידי ביטוי נטר צאדי בבית.
כפי שאמרתי, קיימת דטוקרטיה, וזה לבסוף שדברים גדולים בדובים
בציבור ויש דעתם לכך ולכאן ולכאן.

בארץ העתונות לא הייתה בקורסית; היה
מעט מאד בקורסית.

היו"ר ד. הכהן:

היו אולי סנים-שלושה מתרי בקורסית, אבל,
כיוון שהם מופיעו הם בתפרסמו.

שר החוץ א. אבן:

בתבאים בחו"ל-ארץ שהיה בארץ והסתובבו
במקומות שונים בשבת ויום א', פרסמו כתבות בהן צוין שקיימת סעודה
בדולה הציבור ושהענין לא נתקבל כל-כך. לכן, אין זה רק אבן של פרסום
מתר אחד העתונים בארץ, אלא, עשרות עתונים בחו"ל-ארץ פרסמו בעבר
יוםים-שלושים, כי בארץ ישנים הרהורים על הפולחן. הכתב האבלקאי
שטייר בירושלים תפש עובי אורה וسئل אותו שאלות והשיב מה שמע.
גם הכתב של לה-טונד הביא פרוט של תשובות; הוא הדין גם בכתב של
וישינגטון פרוט.

אשר לחידוש הדיון באו"ם על הקרבות שהתחדרו
ב-29 בחודש - אביה את הדברים של שגרירנו. אבא אבא אבא אבא אבא אבא אבא
יש מ scho טalgo מבחן השובי בתוצאות ובתגובה, גם כאן פרדריך בעולה
בדולה מאוד, אבל, התוצאות המדיביות היו סודות חלוטין. ירדן
יזמה את הדיון. היא בקשה הוקעות וגבינוים ולפחות הזדהה מחרש
של החלטה מס' 24 בחודש; היא בכלה; לא בתקבלה כל החלטה על-ידי
מוסצת הבטחון. אנחנו יודעים מברדבו מה ההרגשה כאשר מගשים תלונה
והטעזה טרבת לומר דבר או לנחס איזור החלטה. המועצה, למשה,
התעלטה טן התלוונה. בישיבה האחראית היה הופעה כמעט טירואת
של נציג ירדן, תוך התחת דברים נטרכים בגדי מועצת הבטחון על שתעלמת
מתלוונת ירדן. על-כך טרייק השגריר תקווע: לא אונחו יזמננו את
הדיון. מטרתו היה למנוע ש הדיון ותוצאותיו יפגעו בעביבנו. מבחן
זו ניתן לו מד שפטתנו הושגה. מאידך ירדן פנתה למועצת הבטחון תור
תקורה שביתן לנצל את ההחלטה אס' 24 במרס ולהטיל את האשמה
על ישראל על ארועי ה-29 במרס, וכך לכונן נגד ישראל פרק 27 הנוגע
לספקיות. נוכח ציפיות אלה מצד ירדן ניתן לקבוע שיעדריהם בדיון לא
הושגו. עובדה זו הובלתה סאוד בדרי אל פרח בישיבה האחראית בה
התרעם על השתלשלות הדיון. השגריר תקווע הוסיף: "תוצאות אלה

סודី בַּיּוֹתֶר

דף-8- מתקן 19 דפים

העתק.....מתקן 5 העתקים

- סודី בַּיּוֹתֶר -

ועדת החוץ והבטחון

9.4.68

ניתאפשרו בעיקר בשל הגורמים הבאים: פועלתו נ-29 נשאה אופי שאיפשר לנו להציגה בתקירת מתחחת, שהתחילה ביריות מהצד הירدني". היא לא הוצגה כפערות תגמול החורגת בממידה מממדיה ההתקנות. לא ההצמדה של תגבורתנו לתקירת המיקוש היא שהקלת על המערה אז, כי אם ההסתמכותה על האופי הצבאי של הפעולה.

"ראוי להזכיר על גורם שלishi והוא הנטייה הגוברת בקרב חברי מועצת הבטחון לראות בשמייה על הפסקת האש יעד בפניהם ובעומת לא קשור עם הבעיות המדיניות הנשארות תלויות וועומדות. כמו בתקופה שביתח הנשק אין מועצת הבטחון מגלה נוכחות להשליט עם הפרות של הפסקת אש בדרך כלשהי וזה חל גם על פעולות חבלה. עם זאת, שוב כמו במשטר שביתח הנשק, חיילת הגבול על-ידי כוחות סדיירים גדולים נראה כהפרה חמורה יותר מפעולות טרור, ואפילו הוכחה אופיימם המאורגן והגבינו הרשמי ניתנן להם מצד מדינות ערב.

אני חייב לציין את העובדה, שאפילו בקרב ידידינו קיימת הרגשה שאיננה תמיד מוצאתה ביומיום, כמובן, שפעולות החבלה מהוות מחיר לא בלתי אפשרי לשישראל משלמת بعد נצחונה הצבאי".

זאת אמר לי גם סטיווארט. הוא אמר: איןכם יכולים לקבל את כל הנוחיות. היה לכם נצחון; יש לכם שטח ועוז; אין שלום. שהכל יהיה שקט, זה בלתי אפשרי. עליו להחליט עד-כמה המהיר הוא מעבר ליכולתכם, זאת-אומרת, עד-כמה אתם מוכנים לשבול תמורה היחסגים גדולים.

דבר זה שומעים במקומות רבים - שחיסול בעיה זו אינה ניתנת להשגה אלא לאחר שיכוון השлом, ובהעיה שלנו: מתי נגייע לדרוויה ובאיזה מידה הישג האסטרטגי הכלול בנגד בעיה זו.

זו חגובה חיובית באופן יחסית. אנחנו נתקלים בגישה זו באירופה יותר מאשר בארה"ה. הדבר נובע ממאזן מודרך על-ידי פריז לתאר את אל-פתח כמחתרת. הרדיו הצרפתי קיבל הודעה לא לדבר על טרוריזם אלא על קומנדו. לאור הרקע המינוח של אירופה יש לנו משימה קשה שם.

לארכ' הגיעו כ-150 לוחמי מחרת צרפתיים וביקשו מני להבהיר כיצד להובייח שלא-פתח איננה "רמסיטנס". התעמקתי בספרות והסבירתי ש"רמסיטנס" הוא שחרור עמים ופה יש מאץ לחסל שחרור שכבר הושג. בין אם הטוען הוא טוב או לא, עובדה היא שאנשים המסורים לנו רוצחים לביר דבר זה. זה אומר דרשנו; על-כל-פניהם, זו חופה מדאייה.

ובבלגיה - נשאלתי מדוע אנחנו מבודדים את עניין אל-פתח והופכים את זה לאיזה וייטקונג. כאן אני מצף המלצת לא לדבר על אל-פתח ולא, נעשה עצמנו חברה ליחס ציבור, אלא, לדבר על מדיניות. ינסם הסכמים על הפסקת האש. לא איכפת לנו כיצד הם מפרים הפסקת האש. אל-פתח זו יחידה צבאית מזויננה במוקשים, רימוניים ועוד. אנחנו עורכים חשבון עם המדינה ממנה נערכות חוקפנות נגדנו. אין זה משנה לנו אם זה נעשה על-ידי הלבנון

או אל-פתח. עלינו לטעש דבר זה ולומר, שירדן אינה מקיימת את הסכם הנסקמת האש. אם זה על-ידי הלגיון או על-ידי יחידה אחרת - אין זה ענייננו.

על רקע זה דנה המטה בכל המשטמע מהפעולה - סבחינה בטחונית, סבחינת הלקחים ובמיוחד סבחינת היחס בין סוגי פעולה והפעולה המדינית. עלינו להחליט אם יש סוג של תגרובה שפחוות טעם ייד בגדנזה איזה תגרובה בinalgאות כללה. הגענו לידי מסבנה - אני סקרורה, שהיה תואם - כי ישנן אפשרויות כללה. ההחלטה איבנה: פערלה או שבר בinalgאות, אלא, על-ידי פעולות שהיו מוצצמות יותר, מוגבלות יותר ויתר מכך יכולות לסוגי התגברות, אפשר להגיע גם לפגיעה בתנכלים לנו וגם לאין-הפיקת התגובה למאורע בinalgאות גדול.

הרמטכ"ל הסביר לנו מחשבה זו. אני מברך על השיטה הזאת - על חיפוש שיטות תגרובה יותר קופפקטיביות, מוחוך מסץ לאחד תגרובה בטחונית עם שטירה על בכמים טריניבים.

מה שקרה אטמול הוא ביסויו באורתו כירון, אם כי יש הבדל ומדובר נדרן במטטה. אולי אין הצדקה מוסרית להבחנות בין פעולה ליד הגבול לבין חידרה לעומד של כמה שירות קלומטרים, אבל, בעולם יש סמלים, מחבות ותחבויות בלתי הגירוביות. אני טוען, שיש הבדל בין פעולה המתבצעת לשושא קלומטר מן הגבול או 24 קלומטר מן הגבול. אני בטוח שיצאנו בשלום סבחינה בinalgאות.

'שנה אפשרות להגיא לידי הערכה לגבי הנטיון שהצבר. הדבר הקל בירוחם סבחינה בinalgאות הוא: פועלם הבעשי מוחוך השטח שלך, כלומר, ארטילריה ובליטה במקומם. עבini של פגיעה באוריינוביים גם כן לא כל-כך פוגע. פעם חשבו שאין דבר מצער מזה. פרשתי סבחירתה שהاورנוביים הם אטצעי טוכן, היהות ופעולה באמצעות אוריונבים קטרה, סבחנת משך הפעולה; שנה פגיעה ביעד וחזרה. אין כאן עבini של חציית גבול על-ידי צבא. עובדה היא, שאין לכך התודעה הבinalgאות הקשה. קשה גם להגיד מה קורה. כאשר יש פעולה באמצעות אוריונבים, שום משקייף אייבר יכול להגיד מי ירה ראשון. בסולם החומרה, הדבר החמור ביותר הוא: חציית גבול על-ידי צבא סדייר. גם כאן יש דרגה לפי עומק החידרה ופסך הפעולה.

הצעתי לרמטכ"ל לסגור את בסירבונו סבחינת פעולות טריניביות והתגובה הבinalgאית.

באות טן החוץ ולא טן השטחים החדשים של ישראל, ושבדרך-כלל המטרה היא: השטח של ישראל מולני ה-4 בירוני. לכן, אי-אפשר לתאר פעולות אלה כתרצאתה טן המלחמה. על-כך ישנן תשובות שונות. מישתו השיב שום על הפל"ג אמרו זאת. שיש זיהוי של אל-פתח עם רסיטנס - זו עובדה. יש לבטל זאת. יש לדבר על המלחמה הירדנית. אין זה משנה לנו אם הלגיון יורה לנו או יחידה אבטחת אחרת, הנתונה לאחוריותה של ירדן. אם יחידה זו בשליטתה של ירדן או לא - אין זה עניינו; אנחנו לא אפורטראופים של ירדן.

סודី בִּיּוֹתֶר

דף - 10 - מתקן 19 / דפים

המתקן 5 מתקן 5 העתקה

- סודី בִּיּוֹתֶר -

ועדת החוץ והבטחון

9.4.68

לענין האמריקאי - אקררא כמה הערכות שכתב לי שגריר ישראל בוושינגטון, השגריר רבין. הערכות אלה הן מעין סיכום של התרשומות לאחר מה שבועות של כהונתו. הוא אומר: "קיים מצב בו ברור שג'ונסון אייננו ממשך כנסיה עlol להביא לעלייה משקל מוחמד בקביעת המדיניות בזירה התקיכוך וסלילת הנשיא בתרושף באופן טבעי. עליינו לזכור, שמצב זה יימשך עד ינואר 1969 בו ייכנס לתפקידו הנשיא הבא. אפשר לומר, שאם באmouth הנשיא ירצה הרי יוכל להחיליט החלטות לטובתנו, בין היתר מושם שאינו רץ לבחירות הבאות. דומני, שיהיה זה רק טבעי, שיש לו גם טינהה מסוימת ליהודיים, שכידוע היו מנוסאים הדגל נבד מדיניותו בווייטנאם. רבים מהם נמנים על דגלו של מקבת' ג'י. בסיכום, ההתחזחות בנושאי ויתרנאמ בתקופה הקרובה ואיל-הליקתו של הנשיא לבחרות אייננה מקופה עליינו".

הוא מוסיף ואומר: "בענין ירדן.

הסימפתיה אלאahl הבלתי-מבנהו שקיים כאן לירדן ובמיוחד לממלך חוסיין מפתיעה אותי. יתר-על-כז, אין לשוכח שדוקא היום, על רקע וייטנאם והרגשת הסכלון הכרוכה בה, זרואים האמריקאים בחדרה הרבה אפשרות של שינוי מטר בירדן. חדרה סובייטית לירדן כתוצאה מנפילת המלך תהוו מכח פסיקולוגית קשה לשלוטן בדעת הציבור כאן. הם רואים בנו את האנשים להחפתחו העולוה להוביל לאפשרות זו, וזאת מכמה וכמה טעמים. הטעם הראשון הוא, שהמלך אומר להם - וגם לנו: "רבותי, אני מוכן ללחוץ למשא-וומtan אחכם; ואוכל ללחוץ אם אדע מראש את התנאים שלכם, ولو גם בקווים כלליים (בתוךו הטריטורילי). אייננו יכול להסתכן להליכה למשא-וומtan גלווי שאצא ממנו במצב שוג בגדתי בעמי-ערב וגם לא השגת שום דבר". גם סגן שר הבטחון ניטץ'ה, וולט רוסטאו אמר ואחרים חזרו על אותו פזמון. "אצא-אצא-אצא-אצא-שאצא-הפזמון הוא, שהנתנאי הוא, שיקבלו יחד סימן שבמשא-וומtan יהיה להם יותר מאשר יש להם עכשווי. לשון אהרת: אומרים לנו כמה ממנהגי הציבור היהודי כאן, שיזואים לירדן ושבים לבאן, שבדי לבוא ולשים חומרת על המצב הקיים, הם אינם זקנים לנו; כדי להשאר ברבת-עמו - כך הם אומרים - הם אינם צרייכים אותנו".

השגריר רבין מוסיף ואומר: "... דבר

המכbid במקצת ויוצר את הרקע להרשעתו בתודעה הציבורית, אם אכן המלך יפול.

התהום השני הוא תהום פעולות ארגווני

התerror. אין ספק, שהמלך הערבי להגברת פעילות הטrror, ניצולה של ירדן כביסיס לפועלות הטrror, הצגת היקפו הגדל של הטrror וחומרתו כרקע והסביר לפועלות ה-21 במרס וה-29 במרס הפתיעו את הציבור בכאן. הפירוט הרב שניתן במו-עצת-הבטחון העלה יוקרת ארגווני הטrror והפלשתינאים, במידה מדייבה. נוצרת חמונה מלחמת שחרור עממית. אמנים אנו מסבירים שהכל נעשה בירדן ולא בשטחנו, אך כולן זוכרים, שגם באלו-יריה הסיווע העיקרי, האמונאים והארגוון של הפל"ג נעשו בתוניסיה ובמרוקו. מתוך רצון להצדיק הפעולה הצבאי את האמת על הנעשה בתחום זה, אך המשמעות שנטוללה כאן היא רצינות האיום הפלשתי נאי במלחמה שחרור. מתחודרת השאלה אצלם: אם הדבר כה חמוץ, כיצד זה מתישב עם עמדתנו שאנו מוכנים להמתין בזמן זה ללא הגבלת זמן עד שישוכנו הערבים והרומנים שאין מנוס אחר, אלא, להציג אתנו להסדר שלוות? מתוך הסברתו על היקף ומידת פעילות

ארגוני הטרור ומתחם הנחתם הבלתי שמיין לרדוף ארגונים אלה - הם מביעים למסקנה שהדרדרות נוספת עד לחידוש המלחמה היא אפשרות סבירה. אין צורך להסביר שזה מಡיג אותם, כי מה שמדיאג אותם הוא להגייע לסכנה וללו גם הקטנה ביותר של עימות עם ברית-הומות, ואם לא זאת, הם מניחים שבמלחמה הבאה גורלו של חוסיין ייחרץ סופית, ולא לחסד".

בונסן מתייחסו אליו בכמה הודות, בעיקר בהודעתו האחרון. כמה חברי ממשלה ראו את האגרת האחורה שלו כבלתי חvipה. יש לו ביקורת אחת: איןכם שמים לב לארצאות-הברית ולא זהירותה מדיניות זו תביא למלחמה באזרע, ואולי מלחמת עולם. אמר רבין: "לכן, לפי דעתך, לחזיהם ילכו ויחריפו לכובן הסדר בסיסי ומובהן על שכוננו וכן יעשו מאמצים גדולים למצמצם הסכנה לחוסיין כחוצה מפעולות התגובה שלנו".

ישנן פה כמה המלצות של השגריר לגבי יחסי ארצות-הברית. אני סומך ידי עלייהן. אלה ההמלצות: "מכל האמור לעיל נדמה לי, מדיניותו בתקופה הקרה צריכה להיות מבוססת על: א) המשך המדיניות הבסיסית החותרת להסדר-שלום דרך מא-ו-מתן לפוי דוגמת רודוס החיבור למזרח ביטוי סופי בזכורת חוזה. לדעתי, יש מקום למצוא ביטוי מחודש למטרה זו לא על-ידי שדרים לחוסיין, אלא, על-ידי הצהרה פומבית מחודשת של המדיניות הישראלית על-ידי ראש הממשלה או שר החוץ בלי לסתות מהקו הקיים וללא הענות להצעותיו של גולדברג יש למצוא הצעות נאותה להצהרה כזו, שביטויה יהיה גם כאן באחוונות ובטלביזיה. הקhal כאן מתייחס לחשוד שמא אין אלו רוצים באמת שלהם וב悍דר".

(ב) עם כל הקושי שבדבר אל לנו לבטל את ערך ומשקל מלחמת השחרור הפלשתינאית. אם כי הדבר כבר נעשה, הרי כדאי, עם כל הקושי שבדבר, שלא לחת לעניין להימשך בתנופתו. אין כוונתי לנומר, שלא צריך לפעול כנגד הטרור. רצוי לעשות הפוגה מה ו/או לנקטוט בצדדים ובפעולות חגובה יותר מובנות אפילו על-ידי הקhal הישראלי. אפילו פגיעה עמוקה רב יותר, מאשר, אולי מן האוויר. או אם אין הכרח בטחוני מיידי, לאפשר תקופת הפוגה מסויימת.

(ג) להמנע מפעולות סרק בנוסח צווי שר הפנים הידועים ולעטוק יותר בקביעת עובדות של ממש באזרע ירושלים. כדי רק למצוא עתוי מתחאים. אני הושב, שתחילת הבניה באזרע המפרק או דבריהם דומים חייבים להעשה לפני הבהירות כאן - רצוי לאחר יום העצמאות.

(ד) לאור שיחתנו עם אילן (מהמקורבים ביותר לגביה). להחריץ בתקופה הקרה שבוע עד חמוץ במאמץ בעניין הפנטומים. בغال ההחלטה על אספה נשך לירדן, נדמה לי, שזוהי תקופה מתאימה. הוא הבטיח לעשות בנידון. המפלגה הרפובליקאית פרסמה בדו"ח שלה על המזרחה התקיכן מביאה לאספה מידיית של פנטומים לישראל לפני יומם וכדי לנצל גם חופה זו".

אני מזדהה עם כל המלצות הללו.

אני רוצה להזכיר הערה לגבי הנקודה الأخيرة:

לגביו המצב עקב המעדן הפנימי.
בארצות-הברית, מודיעעה השגרירות שלנו (במברק מעברון) : "ההשלכות
לגבינו: 1. נהייתם של אישים ותורמים יהודים אל מקרים וקנדי
כשייצאו למלחמה בנשיה גרמה לרשות אצל ג'ונסון."

2. החלטתו של לא להציג מועמדותו
משחררת אותו מלחצים עליו. מעכשו כישתו היה מבססחא רק על מה
שנראה לו כתרם האינטנסים שלארצות-הברית.

3. ידידים מדברים על "מצב
מסוכן" שהולך ונואץ ביחס ארצות-הברית ישראל. אי- شبיעות הרazon
והרוצץ לגביו העדים שנטנו בחודשים האחרונים הבינו לשיאם בעקבות
פעולות כראמה והתייחות של השבוע שעבר. רוחחת כאן הרגשה, שהנשיא
שותף לה, כי כהוצאה מדיניותה זו תורמת ישראל למצב שלול להביא
למלחמה בעמיד הקروب".

ג'ונסון מדבר הרבה הרבה על
מלחמה בזירה התיכון. לא ברור אם הוא מתכוון למלחמה כפי שהיא
או שהוא רואה חלום בלחות של מלחמה בגולה יותר. הוא טען באוזני
באוקטובר, ובאוקטובר כמו אנסים ברנס, כי מבחינה בלובלית המצב
באזור התיכון מאייג יותר מאשר המצב בווייטנאם, כי שם בדרך
שהסתור יאותר, ויאלו בזירה התיכון אין יודעים מה המצב.

מר עברון ממשיר: "יש רגלים
לסבירה, שהרגשה זו משמשת כוורת שלילי בהכראה לגבי היפותום. נוצר
מעתה לשcoil צעדיינו במשנה זהירות ולבחר בקפידה סדר העדיפויות
שלנו, כדי שבוכחה ובמאבק ההולך ומתרחש ביןינו לבין
ארצות-הברית נימנע מטעמים ומרדיים בנושאים שהшибורים עבורנו
אייננה חיונית".

**לענין העדיפות - מה הדבר שיש
לו עדיפות על יובה? אני חשב,** פועל עדיפות על יובה שיכת לעניין
הקלامي של מאזן הכוחות. ישנן שתי סכנות בטוחניות: עניין
אל-פתח, שהוא סכנה לשלוות החיים במקום זה או אחר. בקשר לעניין
זה אין להביע להבדרות מופרזות. אחד מחברי במשלת הגיוס להגדלה
כזאת, ש"אל-פתח יכולת לגמור את ישראל". זה לא נכון. מי שיאמר
זאת נוטן להם תעוזת אשראי עצומה. יש להפריד בין أيام על הבוחן
באיזה מקום לבין أيام על בטחון קיום ישראל. أيام על בטחון קיום
ישראל יכול לנבוע לא מהאקדוחים והרימוניים, אלא, מעליונות בטנקים,
מטוסים וטילים. أيام כזה דמיינו בפניינו במקרה. על-כן, להתרדרות
מאזן הכוחות תוך רציפות בתקומות האסטרטגי של אויבינו, נ מייחור |
משולש תוך תלות בגורם ביגלאומי שאינו דואג הרבה לקיום ישראל -
ישנה עדיפות ראשונית. נחתא, אם מוחך התפקידנו בעיה השניה
נתעלם מן הבעיה הראשונה. אם ניתוח זה נבוון, השאלה של היפותומים
והטנקים והשאלה של אי-השתלטות ברית-המועצות לאורך הירדן - חסובות
יותרמן הבעיות הנובעות מפעולות אל-פתח. התודעה הבוחנית
המדינה שלנו צריכה לחזור לתיקונה.

כל הבעירות שציניתי מוקדשו בשאלת ירדן.
ישנו המשור הבטחוני; ישנו המשור הבינלאומי וקיימת הבעירה
של משא-ומתן.

לגביה העניין הבטחוני - קיימים וכיורו
ביניינו לבין ארצות-הברית. הם סבורים, שיש לוותר על כל מאץ
להביא לידי פתרון שיטבוס על בלילה ישראליות ותגבורות מוגבלות
ושיש לעשות מאץ להביא להגמודות בין חוסין ואל-פתח.
הקו של בראהם, לדעתם, איןו קולע למטרה.

אשר לעתיד המשטר - לא נקבע אם עתיד
המשטר, אבל, אי-אפשר לומר שאין לנו השפעה על עניין זה; גם
אמריקה לא תקבע את עתיד המשטר, אבל, יש לה השפעה. על-כל-פניהם,
להביא לידי שינוי המשטר - אמריקה וישראל יכrollerות: אמריקה,
על-ידי אדישות ואנהגנו על-ידי לחץ מסוימים. אפשרותן לדעת
מה רצוי לנו ומהותן לפועל בכירון זה. היתה דעה, לפיה לא
aicפת לנו איזה משטר יהיה שם. היר גס כאלה שאמרו, שטוב שיהיה
שם משטר רדייקלי פרו-סובייטי כמו בסוריה, שחררי בסוריה המצב
שקט. אני שולל תפישה זו שלילת מוחלטת. קיימת הבדל עצום
בין המצב בסוריה ומארוק ללבנון חוזות של משטר ערבי מפוך לברית-
המועצת לאורך הירדן - מהגיל העליזון עד אילית. יש הבדל גדול
אם יש אניות סובייטיות בפורט-סעיד או אניות מלחמה Soviietov
בקבה, במרקח של קילומטר מאילת. איןני יודע מי יbia דלק
בשלות נפש אם יהיה מצב כזה. יש הבדל אם יש מאות מומחים
סובייטיים באלבנטדריה או בירדן, ויש הבדל בין מצב שבירדן
ישנם מטוסים אמריקאים לבין המצב טופולובים ומטוסים וטנקים
סובייטיים אחרים נמצאים בגבול ירדן. علينا לחושש מרציפות
של שליטה Soviietov מסוריה (דמשק) בואכה ירדן ועד סיני.
השגריר האמריקאי אמר פעט, שאולי בעוד עשרים שנה יאמרו שה-21
במרס הוא המתאריך בו חל מפנה בקיזיס ישראל. כאשר שפה רוחה,
שאלתו למה המכordon. הוא אמר: כאשר אנחנו מציגים את המפה
ורואים מצב בו דגל Soviietov נמצאו מדקש לאורך הירדן עד תלעת-
סואץ, שואלים, מדוע גם ישראל לא תהיה מובלעת בתוך ההשפעה
של ברית-המועצות.

בווישינגטון חשבים, שחשיבות השאלה
מה יש בירדן עליה שבעתים על השיבות השאלה מה קרה בדلتא
ובדמשק. הוא אמר, שכך המכordon.

אנחנו רוצחים לנורע את ההפרצאות
הדריקית-סובייטית. עליינו למנוע מצב בו יהיה אלפי מומחים
סובייטיים מול אשדות יעקב וairoת. לשון אחרת: לכל מצב גרוע
יש מצב גרוע מנגנו. יש מצב גרוע מן המצב בו אנו נמצאים,
ואפשר להציג אליו.

עם כל התפקידות בעייבות הללו, ניצבת השאלה: מה הסיכוי לתזוזה מדינית? אם יארינגן לא רأית מה-18 במרס. זו עובדה מלאפת. פירנששה שהוא יודע, שאין לו מה לתבוע מאתנו. הוא עליה על דרך של זימנון הצדדים. הוא כתוב דוח'ה. למזכיר הכללי כאמור: עידין לא עליה בידי "טו מיט איז' איזר". פירוש הדבר, שגמת השlichut היא: להציג את האחד עם השני... הוא מקבל ממש עידוד בלשון זו: אל יפול רוחך; עשה מאמצים בעניין זה.

ב-10 במרס הוא הציע לזמן את הצדדים בחסותו, במקומות מוסכם. ישראל קיבל הצעה זו; מקרים דחמה את ההצעה וירדן לא קיבל אותה. על-ידי בר, למעשה, סגרו העربים בפני עצם את שעריו מועצת הבוחן והעצרת. מודיע אינט רעים לשט? כי הטלנו את העניין הזה. לא פשות להופיע ולומר: יש קפאון ואנחנו מסרבים לבוא למשא-וומtan אפיקו בחסות נציג האו"ם; סרבנו לקבל, לא הצעה ישראלית, אלא הצעת נציג האו"ם.

בינתיים קיימת פעילות דבה בירדן. כאשר יארינגן בא לרבת-עמו ואמր: הצעת הצעה; בקהיר דחו אותה וישראל קיבל אותה מה עמדתכם - ירדן לא קיבל את הרעיון, אבל, אמרה: הצעה זו נראית לנו, אבל, אונחנו רק חלק מן העולם הערבי; יש להסביר על מקרים להסתלק מהתנגדותה. בנסח להסביר עלייה, שהרי אם היא מתנגדת כיצד נוכל להופיע. זו הימהacha המתdroת של חוסין בנטישתו לקהיר.

חוסין נסע לקהיר. ערב צהו, שאלו אותו האmericאים אם הסכמתנו להענות למלך שהציג יארינגן בעינה עומדת. הם אמרו שהם קוראים עתוניים ובהם נראתה שאין אנו מסתפקים בקורי הפסקת האש ורוצחים לטופס עוד רקס ועוזד רקס. נציגי מדינות שואלים אם זה משקף הילך רוח ממשלה. אמרנו שלא. אמרנו שעתה הסכמת על-ידי הכנסת, וקורי הפסקת האש הם הקויים שלנו עד לכינון השלום ובכינונו שלום ייקבעuko הסופי.

האמריקאים אמרו לנו, שישנו ניסוח "document" שהירדנים עומדים עלייו, כאמור, שישראל מתהיבת לבצע ואנחנו אומרים "document" כלומר, אונחנו מתנים את המהלך בהסכםנו. אמרנו, אם העניין פניו לשינויים, יש לנו גם הצעות שינויים שלא יעדנו. האמריקאים לא לחזו על שינויים. יארינגן אפיקו לא רצה להביע את השדר, כי הוא ידע שאנחנו מוכנים, ואם יאמרו לישראל קיבלה את ההצעה, עזבנה זו "מחבב" עליהם מארוד את ההצעה. על-כל-פוגים, אמרנו, שהסכםנו בעינה עומדת. הם מקווים שירדן תופיע בעצמה או שתשפי על מקרים.

ביום חמישי אשמע על ההתפתחות. ישנן שלוש אפשרויות: אחת, שיאמרו - לא. שנייה, טיאמרו-בן, אבל, משום-מה הם פסלו עכשו את ניקוסיה; הם פסלו את ניו-יורק; האו"ם פסל את ג'נבה. מדברים על טווקהולם או על וינה. אני חשב, שהם יאמרו שהם מוכנים לשקל את הרעיון של משא-וומtan, אבל, הם עומדים על הנוסח. יש לנו הצעה, כיצד לתמן טלא א'יאמרו המליכים בנוועה שלהם ובעיקר לא "document" ביחוד לאור ההסביר של נאצר. למה עליינוקדם פנוי מצב. נשמע מה הנה יאמר.

ביבותיהם לעבini של ירדן יש בשטח חיים גם במושדים אחרים. אדריכל אמר, שחוסיין אמר לו, שטרוב היה אם כתה אישים ערביים שהוא רוצה להם אטור ובהיחס בתוכנו היה בטגע עם ישראל ואתו, לשם ליבורן הבעה. ישנים שנימים-שלושה אישים נתקבלו לשיחות סקיפות טאורד אצל ראש המטה. אבוי מקיים מגעים אתם. לאחר כל שיחה אתנו הם מתקבלים לשיחה עם חוסיין וחוזרים. צינור זה קיים. אבושים אלה - מהם פרשיטים טאורד, אנשים שהיו שרים או ראשי הסבטים הירדני - אוטרים, שעבינים אתנו הוו: איך להסתדר. הדבר התרשים ביום רורא, שהזדמנות לחוסיין הדוגה ביזטר, אפיקו בקרבת אלה שתינו אויבינו בנפש לפניו מלחתם שם הימים. הם אומרים שהם קשורים לא לחוסיין אלא לטה שקרה מעבר לבירול. הם לא רוצים שהירדן יהיה מחלוקת ביןם לבין העולם הערבי. הם אמרו שהם רוצים להיות קשורים לפחות שקרה בעבר המזרחי של הירדן. התוצאה המידית היא, לחוסיין ופלשתינה הם שני מושגים התקרבים זה לזה. הוא שואף להעמדת מסלתו על כתפי הפלשתינאים. הם אמרו: השיחות אתכם מעביבות טאורד, אבל, איבכם אוטרים מארמה לגבי הבעייה היסודית - האם אפשר לדבר על גבול אחר או אי-אפשר. אמרנו להם: ברור, שאם הגבול צריך להיברן משמע שהוא לא בח, אבל, הם אמרו: אלה דברים כליהם טאורד. הם שאלו: האם אתם רוצים פיליוון ערבים אלה או שהם יהיו לנו? הם אמרו שהם יודעים, שמאן אחוזה שהיה להם לא יהיה להם, אבל - הם שאלו - האם פירוש הדבר שאפס אחוזים יהיה לנו? הם אמרו: אם איבכם רוצים להתחייב בэрפן מסלתי, תשלחו שליח שילח משגר מפורט יותר לגבי הגבול שלכם נבדקים לכובן. הם הוסיפו: אם נתקבר על דבר זה, חוסיין ישיג הסכמת נאצ'ר או אפיקו יפעל ללא הסכמתו.

עלינו להרגיל עצמנו למחשבה, שבזמן הקרוב בעטוד במצב או שנסרב להיפגש עם חוסיין או שבצטרכו לופר לו מה התנאים. חשוב לו מר שאנחנו עלולים או עשויים לעטוד בקרוב בפני מצב זה.

האמריקאים והאנגלים אורדרים שלגיטימי טאורד שהטוויזה ישאל מה התנאים. העברים אוטרים: היוזמת בידיכם.

אנחנו שואלים את עצמנו לפעמים - אם יבראו ויקשوا משא-ומתן, האם נקבל זאת או לא. זה תואר מסולף במקצת, כי הבעייה אינה סטנית.

עלינו לחשב: בניה שאנחנו יכולים להחיש או לעכב את המשא-ומתן, מה העבini שלבו? המצב הרא כזה: אנחנו יכולים להפעיל השפעות ופיתוחים ולהבטיח שתהייה פגישה בקרוב, ונורכל, על-ידי התכניות, לעכב משא-ומתן כזה. חשב לקבוע מה אנחנו רוצים ושהאטפסים יהיה תוצאה של מדיניות ולא שהנטיביות תהיה רק ט כסיס.

האם אפשר לראות את השדר האחרון של הנשייא?

ג.ג. זדור:

לשדר שני חלקים. השדר לא בישראל.
בשדר נשאלנו אם אוניברסיטה יכולה לחזור
על הצעותינו מ-10 במרס ולהוציא פשורה. אמרנו, שאוניברסיטה יכולה
לחזור על ההצעותינו.

גולדברג אמר שהוא מביע הערכה
לענין/בטורוריזם, אבל, חציית הגבול יכולה להביא לאחדה לטרוריסטים
ולקרב למצב של מלחמה. זה לא יעיל, מכיוון שיש לחסוב פחוות על תוצאות
בנסיבות ויותר על מצב של שלום.

א. בן-אליעזר:
קיבלו דוח מראש הממשלה. לא
שענו בדרכו את אשר שמעו היום
בדברי שר החוץ, שהממשלה קיבלה הורעה מושגנתון שחוסמיין נפגש
עם המטה הכללי ואמר מה שאמור ושהוא עודד להחליף את משלתו ל视听ת
היום. כל מה שמענו הוא, שתקבל מברק תחרותי, שאם ביתן את השוטות
הם יאסרו את החבלבים וכך הלאה.

שר החוץ מג' ונסון: אחד לפני הפעולה ואחד לאחר הפעולה - בהתאם
לאינפורמציה שקיבלו, מברק אחד נתබל מושגנתון, אבל, לא מג' ונסון.

שר החוץ א. אבן:
ברבר קיבל הוראה לבוא ולהיפגש
אם ראש הממשלה. כאן מדובר על הוראה
מן הדרג הגבוה ביותר. לגבי שתי הבעיות - המזricht התיכון רוויינטם -
שם מסמך איבן יוזא ללא ידיעה ג' ונסון.

ג. סרליין:
לאחר שברבר שמע שאיבן כובשים את
רבת עטון ונסוגים, התregsות שלו
שככה. הוא חש ליותר.

שר החוץ א. אבן:
באותך ברוקר אמרנו - כך האמור -
שהכוחות יהו בעבור את הידיעה. כעבור עשר שעות הוא אמר: אבדתי.
הפעולה הייתה מצומצמת מכפי שחשובי רבים, אבל, היה גדולה מכפי
שהאסרייקאים ציפר, כי בבורק הוחלת, שכבוד שעתיים-שלוש בהיה מחוץ
לשלוח. מסקנת היא, שאין להתחייב לגורמים חיזוביים, משך המערה,
על סימדיה, כי מי יודע כיצד תפתח המערה?

ג'ונר ד. תקון:
לא אהיה ביום שלishi הבא - כשעתקים
הישיבה הבאה של הוועדה - לכון, ברצובי
לשאלות: האם מקובל שבעתון שהוא שופר הממשלה - דבר - מפרנסם אמר
עם כוורת: "בלי מדינה פלשתינאית אין פתרון". הערבים רואים זאת.
זה זו מדינה פלשתינאית אף אחד איבן יודע. האם איבך רואה בפָל
תקלה?

שר החוץ א. אבן:
בכל מටר החולק על פערתי אבי רואה
תקלה.

סוד ביז'ור

דף 17- פתק 19 דפי

התקן פתק 5 המתקדים

- סוד ביז'ור -

ועדת החוץ והבטחון
9.4.68

האם עבין המשייפים ירד מן הפרק?

הירדנים התבגרו לכך. הם אמרו שזה
יביא להכרה בקי הפסקת האש בגבול.

ל. צור:

שר החוץ א. אבן:

דיון על הפעולה מה- 8.4.68

בשmut דיווח על הפעולה האחורה.

תו"ר ד. הכהן:

אתמול בוקר ביצעו שתי פעילות
עם הליקופטרים בגזרת הערבה.

אל"ם חופי:

פשיטה אלה נערכו לפחות בבסיסי אל-فتح שידענו על קיומם - אחד בסיס אטוביים, ושני, שקשה לקרווא לו בסיס, כי המדריך בטאהל קטן, טמג'ן, לפיה הידיעות שהיו בידינו, יוזאים חבליים למיקוש אזור אילית והאזור שמצפון לאילת - אזור באור אורה. היו שם כמה מוקשים, כולל המוקש שפגע באוטובוס. היו מוקשים שעלו עליהם והיו מוקשים שבילו אותם. באזורי הדרום מדבר על בסיס בפרק חמישה-ששה קילומטר מהגבול, על שפת הערבה. באזורי הצפון הפעולה נערכה באזורי עמק יתדר - שלושים קילומטר מערבו. היו לבני דיעות שאזור זה משמש בסיסים אטוביים לאל-فتح. הפעולהיתה צריכה להתחזע עם שמר, אבל, היו ערפילים يوم לפני כן, לבן, סוכם לדוחות את הפעולה לשעה 11.00 לפניה הצהרים. באזורי הדרום ידרו ארבעה הליקופטרים. המקומות נקבעו ריק. נקבעו בו סימני שהיה של קבוצת אנשיים. לא מצאו בסקרים דבר. באזורי הצפון ידרו ששה הליקופטרים, ומאוחר יותר בכנס כrho נסמן עם עוד שני הליקופטרים. באזורי זה היה מקום שאותר בקרות טרכז' של מchner זה. לאחר שכוח נחת התברר שהם מסתתרים בקרות שנבנן בצד הוארדי. הנקרות היו מכוסות בשמייכות, כדי להצל, כנראה, על אל-فتح. כאשר הכוח נחת לא בפתחה עליו אש. כאשר הוא סדק את השטח בפתחה אש מפתח את המערות. הטיפות היה קשה; הוו ארך זמן רב. הם הגיעו לפתח המערה וזרקו רימונים אשן. הם לא בכינס לתוכה המערה, כדי לנבור היפגעות כוחות שלבון. הם הבינו חומר בפתח המערה ופוצצו אותה. בפתחה היו בין חמישה לעשרה אל-فتح טוריינים שפתחו באש. השטח נסדר. הרוח בbijhor שרו היא בסיס של אל-فتح. נמצא שם חומר מודיעיני שכרגע בודקים בדיקות מה טיבן. נקבעו כלי נשך וכרכזים של אל-فتح. הבניין שלפי הערכה היה בסיס טרכז' - היו גם האוהלים - פרצץ.

באזורי הדרום הפעולה הייתה קצרה יותר. באזורי הצפון הפעולה נמשכה שלוש שעות. בשתי הפעולות יחד אף אחד מכוחותינו לא נפגע.

ל. צור:

מה השתתפו בפעולה?

אל"ם חופי:

באזורי הדרום השתתפו כ-40 איש.
באזורי הצפון, בשלב ראשון השתתפו כ-40 איש. כ-40 איש ובשלב שני עוד כ-14 איש. בסך הכל היו באזורי הצפון כ-80 אישים איש. הבניין גם טנקים בגבול. לא הייתה שום פעולה בשטח שהצריכה פעולה נוספת להליקופטרים.

ברצובי להבהיר נקודת הקשורה לערבה, בגיןו של גזרות אחרות. בערבה ישנו שבט פרצובי יישוב בדורדים - אחד, עקיבא. אבchnו יודעים על קיום חרגים חבלניים בעקבה. נקודת ברוסט - סאפי. בין סאפי לעקבה כמעט ולאין ישובים. ישנו בדורדים. אין גם כביש המחבר את העARBה עם הכביש העוללה לעמאנן, כך שפערות באזור זה יכולה לטבוע, באורה רציבורית, פועלות בערבה. מוחרה שאין הרבה מקומות בהם הם יכולים. להתבסם, לאורך העARBה, הייתה הבחנה אפשרית שלא נמצא אותם במקום. למחרת זאת הייתה הערכה שכדי לבצע את הפעולה, כדי לא לחת להם לנוח באזור זה. כפי שארתוי, בטעות אחד לא נמצא החבלנים; באזור הצפוני - במצוור חבלנים.

אם לשפט לפי תוצאות, האם אתם סבורים שהידיעות המודיעיניות

שהיו לכם היו מודיעיקות?

האם יש עיקוב הליקופטרי לאורך גזרת העARBה?

האם נמצא באזור גם צבא לבנון?

הפעולה העוטקה הייתה באזור ואדי פידאן. הפעולה השניה הייתה באזור ואדי

ספני, ליד אילת.

במשטרות נמצאת בין כתה למחילה. באזור סאפי נמצאת פלוגה. נמצאת גם פלוגה במעלה לקארק.

היו לנו ידיעות על שבוי המקומות. מאחר שהמקום הדורתי אינו מחנה או מאהל של מSSH, אלא שכנו שם בין עצים או בחור ואדי, היה אפשרות שלא נמצא אותם. למרעת שלא נמצא אותם הפעולה הייתה כדאית, כי ברגע שנסב להם על הזנב הדבר יקרה על הפעולה שלהם.

יש קושי בהשגת ידיעות, בעיקר באזור

כזה שהוא אזור בלתי מיושב.

לגביה האזור הצפוני - אזור ואדי פידאן - לטרות שהו ידיעות, הן לא היו ברורות מפני שהו בבראטה. מצאו בסיס, שם לא היו פוגעים בו הם היו פוגעים באיזה מקום בערבה.

אין פטרול של הליקופטרים. יש פטרול קבוע של פיערים. הליקופטרים יקרים. משיט. פיער מביא אורן תואכות. מקומות הקרים ישבן תצפיתן שלו. ישבן גם בדיקות קבועות של דרכים לאורך קו הגבול. לעיתים מגלים את המוקשים ולפעמים עליהם עליהם.

א. גן-אליעזר:
מה מידת הסיכון בשיט של הליקופטרים מעבר לגבול - הוא לחילילים והן להלייקופטרים, ביחיד ביחס בערבה שלא תמיד יש לנו ידיעות מודיעיניות בדורות?

סודדי ביזטר

דף - 19/ דפים

הاطק סתום 5 העתקים

- סודדי ביזטר -

ועדת החוץ והבanton

9.4.68

אל"ם חופין:
 בכל פעולות יש סידנה מסויימת של סיכון. היעדים שנבחרו כאן הם יעדים שטוחז לאש של נשק נגדוטטוסים. בכל יותר יכלה להירוח אש קלה של אבשי אל-פתח עצם. דבר זה בליך בחברון. הנסיבות היתה במרחב של 500 מטרים ממקום, על-טבת, שם תחיה פגיעה, הלהי קופטר לא ייפגע. בערבה הסיכון הרבה יותר קטן מ- הסיכון שתיה בכראטה. הנחתת האבחנים הינה בטוחה כזו שhabak לא סיבן אותו.

מ. אורנגן:
 אני מבין, שזה היה נסיכון של שיטה חדשה לטיפול באל-פתח. האם יש

איזה סיכון של הנסיכון הזה?

אל"ם חופין:
 הכי סוכן, שתיה שיטה אחת. שיטה זו הופעלה מספר רב של פעמים בגדה עצמה - ביהודה ובשומרון. מעבר לגבול - זו הפעם הראשונה שאנו מעתה מעתפסים בו. שיטה זו מתאימה, בסביבות הלגיוון, בהם סיכויי הפגיעה בהלי קופטרים גדולים יותר.

שיטה זו, בערבה, בגלל הדليلות של הלגיוון, מתאימה יותר מאשר במקומות שבקרבת הימצאות הלגיוון, סכנותם באין כדי חושב שזו השיטה שנבחרת.

בכל מקום בו נדע על קיום בסיס אל-פתח.

הירדר ד. הכהן:
 האם יש ידיעות מודיעיניות שהירדרבים הודיעו שזה לא בכון, שהDIRDEIRA היתה

רק לשם פשיטה?

ח. לנדרמן:
 הירדרבים הודיעו גם על חדירת שריון.

היתה מחלוקת של שריון שתיה בכוונות. היא לא עברה את הגבול. הם ראו אותה טן הטובים שלהם. שום רכב לא חצה את הגבול.

אל"ם חופין:

הישיבה נבעלה בשעה 12.30